απο μας συναισθανεται πλερια το μεγαλειο της προσπαθειας σας, κι απο τα βαθη της καρδιας μας πηγαια βγαινουν, βαθυστοχαστα τα βροντοφωνα λογια, για να διακυρηξουν ανμφισβητητα πως αν στους γονεις μας χρωστουμε το ζην σε σας ανμφιβολα χρωστουμε το ευ ζην.

Και γιατι εσεις σαν καλοι κηπουροι, μας μπολιασατε με τα ευγενικωτερα ιδανικα, μας ποτισατε με τες αθανατες ιδεες του καλου του Ευγενικο και του Ωραιου, και τωρα που οι ριζες μας οι πνευματικες, εγιναν αρκετα μεγαλες ωστε να μπορουν μονες των να βρισκουν τα αναγκαια υλικα που χρειαζονται για το μεγαλωμα μας, μας αφισατε μονους μας να συνεχισουμε το θαλερο μας φουντωμα. Και τα υλικα αυτα, ~~τα υλικα~~ τα ψυχικα δυναμωτικα για μια ανωτερη πνευματικη ζωη μας μαθετε να τα βρισκουμε στα ωφελιμα και διδακτικα βιβλια και ιδιαιτερα στα κλασσικα συγγραμματα των προγονων μας.
Και πραγματικα μεσα σ' αυτα βρισκονται αληθειες αναμφισβητητες, αληθειες υπεροχες, αληθειες απαραιτητες για ενα πραγματικα μορφωμενο γιατι αυτες, οπως διακυρηττει ο μελιρρυτος ποταμος της Σοφιας ο Μεγας Βασιλειος, ειναι το παγκαλλον φυλλωμα της γνωσεως. Χωρις αυτες η καθολου γνωσις θα ομοιαζε με δενδρον εχον μεν χυμους αλλ αφυλλον ομως και αοσμον. Και ειναι οι υψηλες και ασυλληπτες ιδεες ~~που περικλειονται μεσα εις αυτην~~ που ενεπνευσαν μεγαλοστομους ποιητες και μελιρυττους ρητορες, εμπνευσμενους καλλιτεχνες και εμβριθεις φιλοσοφους. Και ειναι αυτες που αναγκαζουν τον Σελλευ σε στιγμες εκστασεως να διακυρηξει τα περιφημα λογια του. Ολοι μας ειμεθα Ελληνες! Και τα ηθη και ταεθιμα μας ειναι Ελληνικα.

Και ειναι αυτες που πρεπει να αποτελεσουν για μας αγ. συμμαθητες το λαμπερο φως της χρυσαυγης, αυτης που διαλυει τον μαυρο πνευματικο πεπλο της νυχτας της αμαθειας, για ν' αφισει να την διαδεχθη το ξημερωμα της Νεας μας ζωης. Και η νεα αυτη ζωη αρχιζει σημερα. Εχουμε αγ. ~~συμμαθητες~~ να διανυσουμε δρομο μακρυνο.
Και ειμαστε τη στιγμη αυτη απειροι διαβατες της ζωης, που θα συναντησουμε στα πρωτα ιδιως βηματα μας δυσκολιες μεγαλες, εμποδια δυσκολοπεραστα. Να! δεν φτασαμε να προχωρησουμε λιγο, και ~~δυο~~ ενα διστρατο ξανοιγεται μπροστα μας. Σκεφτικοι στεκωμαστε και αμφιβαλλουμε ποιο απο τους δυο δρομους να ακολουθησουμε. Ο ενας απ αυτους ειναι πλατυς ~~στρωμενος~~ στολισμενος με καλλιμαρμαρες αψιδες και στρωμενος με βαρυτιμα χαλια. Απο το βαθος του προβαλλει μια νεα γυναικα, ντυμενη με χρυσοστολιστα ρουχα και αστραφτερες μπουκλες που προχωρει με γοργο και περηφανο περπατημα, φτανει και αρχιζει να μας αραδιαζει ευκολες υποσχεσεις. Ελατε κοντα μου λεει αν θελετε να ζησετε ευτυχισμενοι στον κοσμο αυτο, αν θελετε να ζησετε πλουσιοπαροχα κερδιζοντες ευκολα χρηματα χωρις πολλη και κοπιαστικη δουλεια, αν θελετε να διασκεδαζετε καθημερινα και να ζησετε ανετα κι ευχαριστα. Δεν φτανει να τελιωση τα δελεαστικα της λογια, η περηφανη αυτη γυναικα, οταν απο το βαθους του αλλου δρομου που δεν ειναι τιποτε αλλο παρα εναστενο και ανηφορικο μονοπατι προβαλλει μια αλλη γυναικα. Με ντροπαλο προσωπο και ταπεινο υφος μας λεει πως μαζι της βρισκετε η πραγματικη χαρα και η αληθινη ευτυχια, πως αχωριστοι συντροφοι της ειναι η γαληνη της ψυχης και η πνευματικη ανωτεροτης. Ξερετε ποιες ειναι οι δυο αυτες γυναικες και που οδηγουν οι δρομοι τους οποιους καθε μια ~~μικρη~~ χωριστα μας προτρεπει να ακολουθησουμε. Η μια ειναι η οπαδος της υλης και της προσκαιρης ζωης, η αλλη ειναι ο κηρυκας των αρχων του πνευματος και της αθανασιας της ψυχης. Η μια αφινει τον ανθρωπον να καμνει οτι θελει και του υπαγορευει